

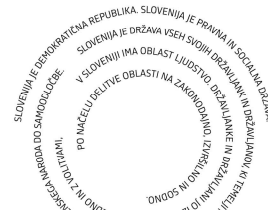
REPUBLIKA SLOVENIJA

DRŽAVNI ZBOR

Zakonodajno-pravna služba

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 96 94, f: 01 478 98 79, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Številka: 540-02/16-7/

EPA 1630-VII

Datum: 17. februar 2017

DRŽAVNI ZBOR JE NA SEJI 17. 2. 2017 SPREJEL ZAKON O OSEBNI ASISTENCI (ZOA) V NASLEDNJEM BESEDILU:

ZAKON

O OSEBNI ASISTENCI (ZOA)

I. Splošne določbe

1. člen (vsebina zakona)

S tem zakonom se ureja pravica do osebne asistencije in način njenega uveljavljanja, z namenom omogočiti posamezniku oziroma posameznici z dolgotrajnimi telesnimi, duševnimi, intelektualnimi ali senzoričnimi okvarami, ki jo v povezavi z različnimi ovirami lahko omejujejo, da bi enako kot drugi polno in učinkovito sodelovala v družbi (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) na vseh področjih življenja enake možnosti, večjo neodvisnost, aktivnost in enakopravno vključenost v družbo, skladno z določbami Konvencije o pravicah invalidov (Uradni list RS-MP, št. 10/08).

2. člen (definicija osebne asistencije)

(1) Osebna asistencija po tem zakonu je pomoč uporabniku pri vseh tistih opravilih in dejavnostih, ki jih uporabnik ne more izvajati sam zaradi vrste in stopnje invalidnosti, a jih vsakodnevno potrebuje doma in izven doma, da lahko živi neodvisno, aktivno in je enakopravno vključen v družbo.

(2) Pri izvajanju osebne asistencije mora imeti uporabnik nadzor nad organizacijo in oblikovanjem storitev osebne asistencije glede na lastne potrebe, zmožnosti, življenjske okoliščine, pogoje ter želje. V primeru nezmožnosti upravljanja z lastno asistenco, naloge uporabnika prevzame njegov zakoniti zastopnik.

(3) Kot osebna asistencija se šteje pomoč pri temeljnih dnevni opravilih in pomoč pri komunikaciji in obvezna prisotnost pri uporabniku v primeru najtežjih invalidnosti, pomoč pri podpornih dnevni opravilih, spremstvo, pomoč na delovnem mestu in izobraževalnem procesu ter pomoč pri drugih dejavnostih in aktivnostih, v katere je uporabnik vključen.

(4) Uporabniku je zagotovljena prosta izbira izvajalca osebne asistence in osebnega asistenta.

3. člen (načela osebne asistence)

Pri načrtovanju in izvajanju osebne asistence se upoštevajo naslednja načela:

- spoštovanje dostojanstva in neodvisnosti uporabnika;
- pravica do svobode izbire in odločanja med postopkom uveljavljanja pravice do osebne asistence in njenim izvajanjem;
- omogočanje vključenosti v družbo;
- individualna obravnava;
- zagotavljanje enakih možnosti ter dostopnosti.

4. člen (naloge države)

Država je dolžna:

- načrtovati razvoj osebne asistence in razvijati dejavnost, jo usklajevati z drugimi področji socialne varnosti in sprejemati ustrezne zakonske podlage;
- zagotavljati pogoje in možnosti za enakomerno dostopnost, učinkovitost in racionalno organiziranost storitev osebne asistence na območju Republike Slovenije;
- zagotavljati pogoje za izobraževanje in usposabljanje;
- zagotavljati sredstva za financiranje postopka za uveljavljanje pravice do osebne asistence in izvajanje osebne asistence.

5. člen (uporaba zakona, ki ureja splošni upravni postopek)

(1) V postopku uveljavljanja pravice do osebne asistence se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če posamezna vprašanja v tem zakonu niso urejena drugače.

(2) Dokumenti in dejanja za uveljavljanje pravic po tem zakonu so takse prosti.

II. Osebna asistenca

6. člen (upravičenci)

(1) Vsakemu, ki izpolnjuje s tem zakonom določene pogoje, ne glede na njegov dohodek ali premoženje, je zagotovljena osebna asistenca pod enakimi pogoji.

(2) Do osebne asistence je upravičen uporabnik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- da zaradi invalidnosti potrebuje pomoč pri opravljanju aktivnosti, vezanih na samostojno osebno in družinsko življenje, vključevanje v okolje, izobraževanje in zaposlitev;

- da je državljan Republike Slovenije s stalnim bivališčem v Republiki Sloveniji ali tujec, ki ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji;
- da je star od 18 do 65 let;
- da živi ali bi želel živeti v samostojnem ali skupnem gospodinjstvu zunaj celodnevne institucionalne oskrbe;
- da potrebuje pomoč najmanj 30 ur tedensko.

(3) Uporabnik je glede na ugotovljene potrebe po prvi in peti alineji prejšnjega odstavka upravičen do enega ali več osebnih asistentov.

(4) Če je upravičena oseba uveljavila pravico do osebne asistence pred dopolnjenim 65. letom starosti, je lahko ne glede na tretjo alinejo prvega odstavka tega člena upravičena do osebne asistence tudi po tem, ko dopolni to starost. V tem primeru se ponovno oceni potreba po osebni asistenci in odloči o tej pravici.

7. člen (storitve osebne asistence)

(1) Storitve osebne asistence so:

- a) storitve, namenjene osebni pomoči uporabnika:
 - pomoč pri oblačenju in slačenju ter zagotavljanju ustrezne telesne temperature;
 - pomoč pri uporabi stranišča oziroma pri odvajanju;
 - kopanje in pomoč pri umivanju ter vzdrževanju osebne higiene;
 - pomoč pri hranjenju in pitju;
 - pomoč pri gibanju, posedanju, premeščanju, vstajanju ali nameščanju v ustrezen položaj;
 - pomoč pri namestitvi, upravljanju in uporabi ortopedskih in tehničnih pripomočkov, vodenje in pomoč pri orientaciji slepe in gluhoslepe osebe;
 - obvezna prisotnost pri uporabniku v primerih najtežje invalidnosti, ki zajema čas, v katerem osebni asistent ni neposredno angažiran pri katerih od zgoraj opisanih aktivnosti, je pa njegova prisotnost nujna;
 - izvajanje storitev asistence na domu, ki so povezane z opravljanjem osnovne pomoči uporabniku (čiščenje dihalnih poti, dajanje injekcij, kateterizacija) in ne gre za akutna bolezenska stanja;
 - priprava in dajanje zdravil;
 - druge storitve, namenjene pomoči pri opravljanju opravil, namenjenih osebni pomoči, določene s predpisom iz drugega odstavka tega člena,
- b) storitve, namenjene pomoči v gospodinjstvu in drugih dnevni opravilih:
 - pomoč pri pripravljanju hrane in kuhanju;
 - pomoč pri čiščenju in vzdrževanju bivalnih prostorov (sesanje, pranje perila, likanje, brisanje prahu, čiščenje oken in tal, opravljanje drobnih hišnih opravil, idr.);
 - pomoč pri oskrbi in negi otroka uporabnika/starša ob njegovi prisotnosti in navodilih;
 - pomoč pri urejanju osebne dokumentacije;
 - pomoč pri oskrbi hišnih ljubljencev;
 - pomoč pri vsakodnevnih nakupih in nakupih predmetov trajne rabe;
 - druge storitve, namenjene pomoči pri opravljanju podpornih dnevni opravil, določene s predpisom iz drugega odstavka tega člena,
- c) spremstvo:
 - vodenje in pomoč pri orientaciji v prostoru;
 - vožnja avtomobila (osebno spremstvo in osebni prevoz);

- pri vključevanju v športne, rekreacijsko športne in kulturne dejavnosti;
 - pri ohranjanju zdravja v zdraviliščih in na drugih krajih;
 - druga pomoč, ki se nanaša na spremstvo v situacijah, kjer uporabnik pri spremstvu potrebuje pomoč;
 - druga pomoč, določena v predpisu iz drugega odstavka tega člena,
- d) pomoč na delovnem mestu in v izobraževalnem procesu:
- namestitvev opreme in pripomočkov ter delovnih in študijskih sredstev;
 - pri urejanju in vodenju dokumentacije, branju in pisanju, spremljanje na šolske in izven šolske aktivnosti ter spremljanje na izobraževanja in druge aktivnosti v okviru izobraževalnega ali delovnega procesa;
 - pomoč pri uporabi informacijsko komunikacijske tehnologije;
 - druga pomoč, ki se nanaša na delovni proces oziroma izobraževanje, ki ga opravlja uporabnik, določena v drugem odstavku tega člena,
- e) pomoč pri komunikaciji:
- pri branju besedil v prilagojenih načinih sporazumevanja (knjig, strokovne literature, časopisov, literature po izboru uporabnika);
 - pri komunikaciji preko različnih informacijsko komunikacijskih tehnologij na zahtevo uporabnika;
 - prenos vseh informacij iz in v okolje na zahtevo uporabnika;
 - tolmačenje in prenos informacij uporabniku na podlagi slikovnega materiala.

(2) Podrobnejšo opredelitev storitev osebne asistence določi minister, pristojen za invalidsko varstvo (v nadaljnjem besedilu: minister).

8. člen (komunikacijski dodatek)

Ne glede na pogoj iz pete alineje drugega odstavka 6. člena tega zakona, se lahko gluhemu, slepemu ali gluhoslepemu uporabniku, ki potrebuje izmed storitev osebne asistence iz prejšnjega člena samo pomoč pri komunikaciji in spremstvu, tudi če ne izpolnjuje pogoja najvišje starostne meje iz tretje alineje drugega odstavka 6. člena tega zakona, odobri osebna asistenca v obsegu 30 ur na mesec. Uporabnik lahko namesto osebne asistence izbere denarno nadomestilo v višini dodatka za pomoč in postrežbo pri opravljanju večine osnovnih življenjskih potreb, ki je določen v zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

9. člen (osebna asistenca in druge storitve)

(1) Pravica do osebne asistence se izključuje s celodnevним institucionalnim varstvom, družinskim pomočnikom in dolgotrajno bolnišnično obravnavo, ki jih urejajo predpisi s področja socialnega in zdravstvenega varstva.

(2) Pravica do osebne asistence se ne izključuje s storitvijo pomoči na domu po zakonu, ki ureja socialno varstvo. V tem primeru se število odobrenih ur osebne asistence zmanjša za število odobrenih ur iz naslova pomoči na domu po zakonu, ki ureja socialno varstvo.

(3) Pravica do osebne asistence se ne izključuje s pravico do vodenja, varstva in zaposlitve pod posebnimi pogoji oziroma pravice do drugih podpor pri zaposlovanju in socialnem vključevanju, ki so financirane iz javnih virov in so urejene v

predpisih s področja socialnega varstva in zaposlovanja invalidov. V tem primeru se število odobrenih ur osebne asistencije zmanjša za število ur vključenosti v te storitve.

III. Izvajalci osebne asistencije

10. člen (izvajalci osebne asistencije)

Osebno asistencijo kot nepridobitno dejavnost lahko izvajajo dobrodelne organizacije, organizacije za samopomoč in invalidske organizacije, zavodi in samostojni podjetniki posamezniki z vpisom v register iz 28. člena tega zakona na podlagi odločbe ministrstva, pristojnega za invalidsko varstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

11. člen (osebni asistent)

Osebni asistent je fizična oseba, ki opravlja osebno asistencijo pri izvajalcu osebne asistencije na podlagi pogodbe o zaposlitvi po zakonu, ki ureja delovna razmerja ali po podjemni pogodbi ali kot samostojni podjetnik posameznik, če:

- je polnoletna,
- je poslovno sposobna,
- iz kazenske evidence ne izhaja, da je bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje na področju nasilja, spolne nedotakljivosti oziroma diskriminatornega ravnanja na podlagi invalidnosti po drugih predpisih in
- ima opravljeno usposabljanje po tem zakonu.

12. člen (pridobitev in izguba statusa izvajalca osebne asistencije)

(1) Izvajalec osebne asistencije pridobi status izvajalca osebne asistencije z vpisom v register iz 28. člena tega zakona na podlagi odločbe ministrstva.

(2) Izvajalec osebne asistencije se vpiše v register izvajalcev osebne asistencije, če:

- ima zaposlenega strokovnega vodjo za izvajanje osebne asistencije, ki ima opravljen strokovni izpit po predpisih, ki urejajo področje socialnega varstva, v kolikor izvaja osebno asistencijo za več kot pet uporabnikov,
- mu ni bila s pravnomočno sodbo sodišča izrečena prepoved izvajanja storitev s področja socialnega varstva,
- ima za vodenje dela osebnih asistentov zaposlenega usklajevalca osebne asistencije, ki je končal vsaj visokošolski strokovni program, za vsakih nadaljnjih 20 uporabnikov,
- ima poravnane davke in prispevke.

(3) Izvajalcu osebne asistencije preneha status, če:

- preneha izvajati dejavnost osebne asistencije in o tem pisno obvesti ministrstvo v roku 15 dni po prenehanju opravljanja dejavnosti,
- preneha obstajati,
- ne izpolnjuje več pogojev iz prejšnjega odstavka in
- na podlagi sklepa strokovnega nadzora iz 31. člena tega zakona.

(4) V primerih iz prejšnjega odstavka minister izda odločbo o izbrisu izvajalca osebne asistence iz registra izvajalcev.

IV. Izvajanje osebne asistence

13. člen (izvedbeni načrt osebne asistence)

(1) Izvedbeni načrt je pisni dogovor o storitvah osebne asistence iz 7. člena tega zakona, ki jih uporabnik potrebuje glede na odločbo centra za socialno delo o pravici do osebne asistence, in ga skupaj pripravita uporabnik oziroma njegov zakoniti zastopnik in izbrani izvajalec osebne asistence.

(2) Izvedbeni načrt poleg storitev osebne asistence, ki izhajajo iz odločbe, vsebuje tudi opredelitev vrste nalog, ki jih opravlja osebni asistent, izbiro enega ali več osebnih asistentov, ki bodo opravljali osebno asistenco pri uporabniku, terminski plan izvajanja osebne asistence ter pravice in obveznosti uporabnikov, osebnih asistentov in izvajalcev.

(3) Podpisani izvedbeni načrt izvajalec osebne asistence pošlje v vednost koordinatorju storitev v skupnosti (v nadaljnjem besedilu: koordinator) pred začetkom izvajanja osebne asistence za posameznega uporabnika ter ob vsaki novi odločbi, ki spreminja vsebino in obseg ur osebne asistence.

(4) Obrazec izvedbenega načrta določi minister.

14. člen (izvajanje osebne asistence)

(1) Osebna asistenca se opravlja v prisotnosti uporabnika in po njegovih navodilih.

(2) Osebni asistent je dolžan varovati osebne podatke in spoštovati zasebnost ter osebno integriteto uporabnika.

15. člen (obveza izvajanja osebne asistence)

(1) Izvajalci osebne asistence morajo za uporabnike zagotavljati osebno asistenco v skladu z odločbo in izvedbenim načrtom.

(2) Uporabnik in izvajalec osebne asistence skupaj izbereta osebnega asistenta.

(3) Uporabnik, osebni asistent in izvajalec osebne asistence podpišejo dogovor o izvajanju storitev osebne asistence iz 7. člena tega zakona.

16. člen (zamenjava izvajalca osebne asistence)

(1) Če osebni asistent ne izvaja del in nalog iz v odločbi določenih storitev osebne asistence in izvedbenega načrta, lahko uporabnik zamenja osebnega asistenta oziroma izvajalca osebne asistence.

(2) Če uporabnik oziroma njegov zakoniti zastopnik glede osebnega asistenta postavlja zahteve, ki jih izvajalec osebne asistence ne more izpolniti in v odnosu do asistenta ne ravna v skladu z izvedbenim načrtom ali krši delovno ali kazensko zakonodajo, lahko izvajalec osebne asistence odstopi od izvajanja izvedbenega načrta in skupaj z uporabnikom ter koordinatorem poišče drugega izvajalca.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka je izvajalec osebne asistence dolžan zagotoviti izvajanje osebne asistence, dokler se ne zagotovi njeno izvajanje z drugim izvajalcem osebne asistence.

17. člen

(spremljanje dela osebnega asistenta)

(1) Izvajalec osebne asistence koordinatorku enkrat letno poroča o izvajanju osebne asistence pri uporabniku, koordinator pa enkrat letno v skupnem poročilu poroča ministrstvu o izvajanju vseh storitev osebne asistence, ki jih koordinira.

(2) Minister določi vsebino in način poročanja o izvajanju osebne asistence.

V. Programi usposabljanja

18. člen

(usposabljanje osebnih asistentov)

(1) Osebni asistent je dolžan, preden prične prvič izvajati osebno asistenco, opraviti usposabljanje v skladu s tem zakonom.

(2) Vsebina osnovnega usposabljanja je določena v drugem odstavku 19. člena tega zakona, praktičen del usposabljanja pa poteka pri uporabniku.

(3) Oseba, ki uspešno zaključi usposabljanje, pridobi potrdilo o uspešno zaključenem usposabljanju, ki ga izda izvajalec usposabljanja.

(4) Osebni asistent se mora na poziv izvajalca osebne asistence vsako leto vsaj en delovni dan dodatno izobraževati za opravljanje osebne asistence.

(5) Podrobnejši program usposabljanja, pogoje za njegovo izvajanje in izbiro izvajalcev določi minister.

19. člen

(usposabljanje uporabnikov)

(1) Uporabnik osebne asistence in njegov zakoniti zastopnik, če ga ima, sta dolžna, preden prvič koristita storitve osebne asistence, opraviti usposabljanje v skladu s tem zakonom.

(2) Osnovna vsebina programa usposabljanja uporabnikov in zakonitih zastopnikov mora vsebovati: pravice, ki izhajajo iz Konvencije o pravicah invalidov in zakona, ki ureja delovna razmerja, pomen osebne asistence, odnos in komunikacija uporabnik – osebni asistent, pravice in obveznosti uporabnikov in osebnih asistentov ter izvajalcev osebne asistence, varstvo in zdravje pri delu in seznanitev z etičnimi načeli v socialnem varstvu.

(3) Uporabnik in zakoniti zastopnik, ki uspešno zaključita usposabljanje, pridobita potrdilo, ki ga izda izvajalec.

(4) Podrobnejši program usposabljanja, pogoje za njegovo izvajanje in izbiro izvajalcev določi minister.

VI. Postopek uveljavljanja osebne asistence

20. člen

(postopek za uveljavljanje pravice do osebne asistence)

(1) O pravici do osebne asistence odloča center za socialno delo, ki je krajevno pristojen po predpisih o socialnem varstvu.

(2) Uporabnik oziroma njegov zakoniti zastopnik vloži vlogo za pridobitev pravice do osebne asistence na pristojnem centru za socialno delo. Vloga mora vsebovati:

- osebno ime vlagatelja, EMŠO, naslov prebivališča;
- navedbo o invalidnosti ali telesni okvari;
- navedbo o prejemanju dodatka za pomoč in postrežbo oziroma drugih denarnih prejemkov, ki jih vlagatelj prejema iz naslova potrebe po tuji negi in pomoči;
- dokazila o izobraževanju ali zaposlitvi;
- datum vložitve in podpis vlagatelja ali zakonitega zastopnika.

(3) Odločba o pravici do osebne asistence se izda na podlagi mnenja strokovne komisije centra za socialno delo (v nadaljnjem besedilu: komisija).

(4) V odločbi iz prejšnjega odstavka mora biti vpisan zakoniti zastopnik, če ga uporabnik ima, natančno mora biti opredeljena vrsta storitev osebne asistence, do katerih je uporabnik upravičen, in obseg, v katerem se zagotavlja osebna asistenca.

(5) O pritožbi zoper odločbo iz prejšnjega odstavka odloči ministrstvo. Pri odločanju o pritožbi ministrstvo lahko pridobi novo izvedensko mnenje.

21. člen

(ocena potreb po osebni asistenci in izvedensko mnenje)

(1) Komisija izdelava mnenje o številu ur in vsebini osebne asistence.

(2) Mnenje iz prejšnjega odstavka poda komisija v sestavi treh izvedencev, in sicer strokovnjaka s področja socialnega varstva, strokovnjaka s področja zdravstvenega varstva in predstavnika uporabnikov.

(3) Člani komisije se imenujejo iz seznama oseb, ki so na seznamu ministrstva določeni za posamezno kategorijo oseb iz prejšnjega odstavka tega člena. Člane komisije imenuje center za socialno delo.

(4) Predlog ocene potreb za obravnavo na komisiji pripravita skupaj koordinator in uporabnik oziroma njegov zakoniti zastopnik. Predlog se pripravi na podlagi osebnega razgovora z uporabnikom ter po potrebi z njegovo socialno mrežo na domu uporabnika. Pri ocenjevanju vrste, vsebine in obsega potreb koordinator in uporabnik uporabljata standardiziran ocenjevalni obrazec o aktivnostih, za katere uporabnik potrebuje pomoč ali jih sam sploh ne more opraviti.

(5) Pravica do osebne asistencije je izražena v obsegu ur na teden.

(6) Pri oceni potreb se določi obseg osebne asistencije, ki je v kombinaciji s podporno tehnologijo, prilagoditvami življenjskega in delovnega okolja in načrtovanjem fizičnega okolja brez grajenih ovir potrebna, da ima uporabnik enake možnosti izbire, kot jih imajo drugi državljani.

(7) Komisija poda mnenje, v katerem upošteva:

- aktivnost uporabnika;
- stopnjo potrebne pomoči;
- njegov socialni status;
- vpetost v družinsko življenje in drugo socialno okolje;
- bivalne razmere, prilagojenost stanovanja in grajene ter komunikacijske ovire v bližnji okolici;
- stopnjo preostalih zmožnosti, ki jih uporabnik ima za zadovoljevanje lastnih potreb.

(8) Standardizirani ocenjevalni obrazec iz četrtega odstavka tega člena določi minister.

22. člen (poročanje)

(1) Izvajanje osebne asistencije pri uporabniku preverja koordinator vsaj enkrat na leto oziroma po potrebi.

(2) Uporabnik oziroma njegov zakoniti zastopnik mora koordinatorju in izvajalcu osebne asistencije sporočiti vsako spremembo, ki lahko vpliva na upravičenost do osebne asistencije, njen obseg ali obdobje prejemanja, takoj, ko je taka sprememba nastala ali je zanjo izvedel. V primeru, da ta sprememba vpliva na širši ali ožji obseg izvajanja osebne asistencije, se ponovno odloča o pravici do osebne asistencije.

(3) Način preverjanja določi minister.

VII. Koordinator

23. člen (koordinator)

(1) Koordinator je oseba, ki je z namenom koordiniranja in organiziranja za posameznega uporabnika zaposlena na centru za socialno delo.

(2) Koordinator:

- pomaga uporabniku pri pripravi predloga ocene potreb po osebni asistenci za obravnavo na komisiji;
- spremlja izvajanje osebne asistencije.

24. člen
(pogoji za imenovanje koordinatorjev)

Koordinator mora, poleg pogojev določenih v zakonu, ki ureja socialno varstvo, za strokovnega delavca, izpolnjevati še naslednja pogoja:

- ima opravljeno usposabljanje za osebne asistente iz 18. člena tega zakona;
- ni pravnomočno obsojen na nepogojno kazen zapora in iz kazenske evidence ne izhaja, da je bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na področju nasilja, spolne nedotakljivosti oziroma diskriminatornega ravnanja na podlagi invalidnosti po drugih predpisih.

VIII. Financiranje osebne asistence

25. člen
(cena ure storitve osebne asistence)

(1) Cena ure storitve osebne asistence se določi tako, da pokrije vse stroške, povezane z zaposlovanjem osebnih asistentov, ter stroške, povezane z organizacijo in izvajanjem osebne asistence.

(2) Pri izračunu cene ure storitve za izvajanje osebne asistence se upoštevajo predpisi, ki določajo metodologijo za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev.

26. člen
(financiranje osebne asistence)

(1) Za vsakega uporabnika pristojni center za socialno delo na podlagi odločbe iz 20. člena tega zakona pripravi individualni izračun financiranja storitve osebne asistence.

(2) Izvajalcem osebne asistence ministrstvo izplačuje enkrat mesečno za tekoči mesec, na podlagi izstavljenega zahtevka dvanajstino odobrenih sredstev za osebno asistenco. Sredstva se izplača najkasneje 10. v mesecu.

(3) V primeru, da je uporabnik upravičen do prejemanja dodatka za pomoč in postrežbo oziroma do drugih denarnih prejemkov zaradi potrebe po tuji negi in pomoči, se mu polovica tega prejemka nameni za sofinanciranje storitev osebne asistence.

(4) V primeru, da se uporabnik iz 8. člena tega zakona odloči za denarno nadomestilo, se mu denarno nadomestilo izplača kot razlika med dodatkom za pomoč in postrežbo oziroma drugimi denarnimi prejemki, ki jih prejema zaradi potrebe po tuji negi in pomoči ter celotnim denarnim nadomestilom, do katerega je upravičen.

(5) Enkrat letno se opravi poračun na podlagi realiziranega individualnega načrta, ki ga je potrdil koordinator.

(6) Sredstva za financiranje osebne asistence se zagotovijo v državnem proračunu.

(7) Natančnejši postopek izračuna in obrazec mesečnih zahtevkov določi minister.

IX. Zbiranje podatkov za potrebe izvajanja osebne asistence

27. člen

(zbiranje, obdelovanje in hranjenje podatkov za osebno asistenco)

(1) Za zbiranje, shranjevanje, posredovanje in uporabo podatkov, vsebovanih v zbirkah podatkov, ki so potrebni za izvajanje osebne asistence, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Za namene razvoja in izvajanja osebne asistence se podatki, ki so potrebni za načrtovanje vrste in obsega storitev osebne asistence ter spremljanje doseganja kazalnikov uspešnosti, obdelujejo v obliki, ki onemogoča identifikacijo posameznika.

28. člen

(register izvajalcev osebne asistence)

(1) Za potrebe razvoja in izvajanja osebne asistence ministrstvo vodi register o izvajalcih osebne asistence.

(2) Register iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

- zaporedno številko vpisa izvajalca osebne asistence in številko odločbe o vpisu v register;
- naziv in sedež izvajalca osebne asistence;
- osebno ime odgovorne osebe in pravni status izvajalca;
- datum začetka izvajanja osebne asistence;
- kontaktne podatke izvajalca;
- datum izbrisa in številko ter datum odločbe o izbrisu iz registra izvajalcev osebne asistence.

(3) Podatki, vpisani v register, so javni.

29. člen

(evidenca uporabnikov osebne asistence)

(1) Za potrebe odločanja o pravici do osebne asistence, načrtovanje politike, spremljanja stanja ter za znanstvenoraziskovalne in statistične namene se vodi informatizirana zbirka podatkov o uporabnikih osebne asistence in njihovih zakonitih zastopnikih in odločbah (v nadaljnjem besedilu: centralna zbirka podatkov). Centralna zbirka podatkov vsebuje naslednje podatke:

- osebne podatke uporabnika osebne asistence in njegovega zakonitega zastopnika (osebno ime, EMŠO, naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča, rojstni podatki, naslov nudenja osebne asistence, osebno ime zakonitega zastopnika, če ga uporabnik ima);
- vrsto invalidnosti;
- dodatek za pomoč in postrežbo oziroma druge denarne prejeme, ki jih prejema iz naslova potrebe po tuji negi in pomoči;
- številko in datum izdaje odločbe o priznanju pravice do osebne asistence;

- datum pričetka ter prenehanja izvajanja osebne asistence;
- storitve osebne asistence, ki se mu nudijo;
- odobrene ure osebne asistence;
- podatki o izvajalcu osebne asistence, ki mu nudi osebno asistenco.

(2) Centralno zbirko podatkov obdeluje ministrstvo kot upravljavec centralne zbirke podatkov.

(3) Podatki iz evidence uporabnikov osebne asistence se hranijo deset let po preteku pravice do osebne asistence, po preteku roka se arhivirajo.

30. člen (pridobivanje podatkov)

(1) Podatki iz prejšnjega člena, ki so po tem zakonu potrebni za uveljavljanje pravice do osebne asistence, se zbirajo neposredno od uporabnika oziroma njegovega zakonitega zastopnika ter po uradni dolžnosti iz zbirk podatkov iz drugega odstavka tega člena, ki jih v Republiki Sloveniji vodijo za to pooblaščeni organi in organizacije. Uporabnik oziroma njegov zakoniti zastopnik mora centru za socialno delo dati vse podatke, o katerih pooblaščeni organi in organizacije ne vodijo zbirk podatkov.

(2) Centri za socialno delo in ministrstvo podatke iz prejšnjega odstavka brezplačno pridobivajo iz obstoječih zbirk podatkov naslednjih upravljavcev:

- Ministrstva za notranje zadeve – podatke iz centralnega registra prebivalstva (ime in priimek, EMŠO, državljanstvo prebivalca, ki uveljavlja pravice po tem zakonu, stalno ali začasno prebivališče, država bivanja, naslov za vročanje, sprememba osebnega imena, podaljšanje in odvzem roditeljske pravice ter datum prenehanja tega ukrepa, odvzem in vrnitev poslovne sposobnosti, skrbništvo ter datum prenehanja tega ukrepa);
- centrov za socialno delo – podatke o oblikah družbenega varstva po zakonu, ki ureja družbeno varstvo duševno in telesno prizadetih oseb, odločbo o pridobitvi statusa otroka s posebnimi potrebami, podatke o prejemnikih dodatka za nego otroka (ime in priimek, EMŠO, naslov stalnega ali začasnega prebivališča, datum izdaje odločbe, motnja v duševnem razvoju/slep ali slaboviden otrok/gluh ali naglušen otrok/gibalno oviran otrok/otrok z več motnjami);
- Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije – podatke iz zbirke podatkov o uživalcih dodatka za pomoč in postrežbo (ime in priimek, EMŠO, datum priznanja pravice, vrsta potrebe po tuji pomoči in postrežbi in znesek dodatka za pomoč in postrežbo).
- upravnih enot – podatke o vojnih invalidih (ime in priimek, EMŠO, naslov stalnega ali začasnega prebivališča, datum izdaje odločbe o pravici do dodatka za pomoč in postrežbo).

(3) O pridobivanju podatkov iz tega člena ni potrebno predhodno seznaniti oseb, na katere se podatki nanašajo.

(4) Zaradi točnosti in ažurnosti podatkov iz prejšnjega člena se lahko povezuje centralna zbirka podatkov s centralnim registrom prebivalstva na podlagi EMŠO.

X. Nadzor nad izvajanjem osebne asistence

31. člen

(nadzor)

(1) Nadzor po tem zakonu obsega:

- nadzor izvedbenega načrta, ki ga izvajata pristojni center za socialno delo in izvajalec osebne asistence;
- nadzor, ki ga izvaja socialna inšpekcija po zakonu, ki ureja socialno varstvo, in
- finančni nadzor, ki ga izvajata ministrstvo in Računsko sodišče Republike Slovenije.

(2) Za nadzor po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor na področju socialnega varstva.

XI. Kazenske določbe

32. člen

(prekršek uporabnika)

Z globo od 250 do 2.500 evrov se kaznuje za prekršek uporabnik, če:

- v vlogi iz 20. člena tega zakona navaja neresnične podatke,
- ne sporoči podatkov iz 22. člena tega zakona, na podlagi katerih mu pravica preneha ali se mu zmanjša.

33. člen

(prekršek pravne in fizične osebe, ki izvaja osebno asistenco)

(1) Z globo od 250 do 2.500 evrov se kaznuje fizična oseba, ki izvaja storitve osebne asistence, čeprav ni izvajalec osebne asistence iz 12. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 evrov se kaznuje pravna oseba, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 250 do 2.500 evrov se kaznuje izvajalec osebne asistence, če si namerno neupravičeno pridobi materialno korist na podlagi sporočanja neresničnih podatkov koordinatorju iz 23. člena tega zakona (10. člen).

(4) S kaznijo 250 do 2.500 evrov se kaznuje odgovorna oseba izvajalca osebne asistence v primeru kršitev iz prejšnjega odstavka.

XII. Prehodne in končne določbe

34. člen

(roki za izdajo podzakonskih aktov)

(1) Minister izda predpise iz tega zakona najkasneje do 30. junija 2018.

(2) Centri za socialno delo pričnejo s postopki za uveljavitev pravice do osebne asistence z dnem uveljavitve podzakonskih aktov iz tega zakona.

35. člen

(nadaljevanje izvajanja osebne asistence)

Ne glede na določbo tretje alineje prvega odstavka 6. člena tega zakona se upravičencu lahko dodeli pravica do osebne asistencije tudi po 65. letu starosti, če je bil pred uveljavitvijo tega zakona kot uporabnik vključen v programe osebne asistencije, ki so se izvajali na podlagi razpisov ministrstva. V tem primeru se ponovno oceni potreba po osebni asistenci in odloči o tej pravici.

36. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2019.